

# מחזיקות מעמד

משתתפות:

כרמית אטדגי דבורה, אפרת ארנון ברזילי, מיכל בנטל, דליה בן נון, דנה גור קרן, אדוה דרור, רבקה הלל לביאן, סיגל טלמור, גלית מאושר, הילה מולד, דבי מורג, מיטל משלנקה, שלי פדן לורבר, שונית פלקו-זריצקי, רינה שטרן, רונית שפירו

אוצרות :

שגית זלוף נמיר ומיה ענר

בתערוכה "מחזיקות מעמד" מציגות שש-עשרה אמניות עכשוויות עבודות צילום, וידאו ומדיה מעורבת שבסיסה צילום. כל העבודות המוצגות בתערוכה נוצרו בשלוש השנים האחרונות, ועוסקות כולן בבסיס הקמאי כמעט של הקיום: בית, גוף ומשפחה.

שם התערוכה לקוח מתוך אחת העבודות המוצגות, עבודתה של שונית פלקו-זריצקי הקרויה "מחזיקה מעמד". כמו עבודה זו, המורכבת מצילום המשלב חפצים ורקמה, רבות מהעבודות מבקשות לפרוץ את גבולות מדיום הצילום לעולמות הקראפט ומלאכת היד.

נקודת המוצא של כל האמניות המציגות הינה צילום, בין אם צילום ישיר ובין אם צילומי ארכיון, ולא מעט מהן משלבות בתהליך היצירה פעולות ידניות כגון רקמה, תפירה, גזירה, והדבקה - מלאכות עמלניות, שנחשבו "נשיות" ו"ביתיות".

מאז המצאתו נתפס הצילום כמדיום מיידי, בעל נוכחות תיעודית-חברתית, שנחוזה בעידן הנוכחי כפולשני ולעיתים אף תוקפני. מנגד, הפרקטיקה של היוצרות מהדהדת את התהליך האינטימי והמתמשך של פעולת היצירה שלהן. האמניות מצביעות בתערוכה זו על שדה נוסף שאליו התפתח הצילום: מרחב אישי, אינטימי, תהליכי ומתמשך, המרחיב את גבולות המדיום לעולמות של חומריות ופלטטיות ומתייחס אל הדימוי הצילומי כחומר.

הדימויים המוצגים משוכפלים, מפורקים ומשובשים, ועם זאת עטופים באסתטיקה קפדנית ונקיה, כמו מבקשת למשמע מה שאינו בר שליטה, להכיל את הכאב לצד החמלה, את ההפרעה לצד הקבלה.

הטכניקה בה נוצרו רבות מהעבודות בתערוכה יוצקת שכבה נוספת של משמעות ליצירות, ומאירה תהליכים ומאמץ שעוברים כחוט השני בין העבודות המוצגות. נשים העושות כל שביכולתן להחזיק; להחזיק את גופן המשתנה, המאכזב, הבוגד; להחזיק את הבית, על המשמעויות השונות שבו, הפרטיות והכלליות, הפוליטיות; להחזיק בזיכרון של משפחה, של שורשים, ושל זהות.